

**harde tijden
sterke mensen**

***Een greep uit de lijst van "kandidaat-kandidaten"
ondersteund door SP.a-Rood***

Vlaams parlement

Antwerpen

Erik De Bruyn, SP.a Deurne, 49 jaar, milieuambtenaar stad Antwerpen, ACOD militant. Oprichter SP.a-Rood.

Op 10 juni 2007 belandde de SP.a op een electoraal dieptepunt van 16 procent. Toch houdt ze vast aan een centrumkoers. Het onbehagen daarover groeit. De anti-establishmentpartij heeft de voeling verloren met haar traditionele achterban van gewone werkende mensen.

Erik De Bruyn stelde zich in het najaar van 2007 kandidaat voor het voorzitterschap van de SP.a. Hij nam het op tegen Caroline Gennez, de kandidate van het 'partij-establishment'. Zoiets was *not done*. Voormalig socialistisch boegbeeld Willy Claes liet zich ontvallen 'aan dat soort figuren geen boodschap' te hebben. Toch behaalde Erik De Bruyn 34 procent van de stemmen. Auteur van *Rooddruk voor een nieuw socialisme*.

« Hierin leg ik uit uit wat een socialistische partij zou kunnen en moeten zijn. Zonder de inbreng van een authentiek socialisme stopt het water van de democratie immers met stromen. In die stilstaande poel gedijt het rechtse populisme. Angst voor de almacht van de elites en hun onderliggende boodschap 'het kapitalisme of de chaos' is nefast. Zowel op het vlak van de democratie en de samenleving als op economisch en ecologisch vlak zijn er alternatieven. Mijn boek richt zich tot SP.a-leden, leden van andere linkse partijen en de grote schare politiek dakloze socialisten en syndicalisten. Maar het zal iedereen bemoeien die beseft dat het van kwaad naar erger zal gaan als gewone mensen zich niet gaan moeien met de politieke besluitvorming.

Elke Heirman, SP.a Brasschaat, 29 jaar, onderwijzeres. Mede-oprichter SP.A Rood en kandidaat-ondervoorzitter SP.a 2007.

"Helaas is de SP.a een partij die de andere kant opholt dan wat de leden en het electoraat verlangen. Toch is de SP.a nog steeds mijn partij, en ik vind dat ik mijn mening moet kwijt kunnen. Mijn gevoel zegt dat de SP.a niet voldoende luistert naar haar traditionele achterban, en toch wil ik mij thuis kunnen voelen in die partij, die evenveel van mij is als van de partijtop." Elkes inzet en boodschap brachten haar in 2007 zij aan zij met Erik De Bruyn, en samen deden we een worp naar het voorzitterschap van de SP.a. Ik verdedigde twee standpunten; ten eerste, dat de partij linkser moet gaan – zeker op sociaal-economisch vlak – want te veel mensen vallen uit de boot en de SP.a kan er geen antwoord op geven; ten tweede, dat de partij haar inspraak moet vergroten door opnieuw de leden en de congressen als hoogste beslissingsorganen te herstellen."

Sinds deze campagne is Elke vaak met andere SP.A Rood-sympathisanten aanwezig op stakerspiketten, anti-oorlogsbetogingen, en identificeert ze zich met mensen van jong en oud die van op de schoolbanken moeten knokken voor een zeker bestaan. “Mijn ervaringen in de lagere school in Hoboken duwen mij elke dag met de neus op de feiten. Doorheen de maatschappij loopt een breuklijn die een grote groep mensen die elke dag moet knokken scheidt van een kleiner wordende groep die er warmpjes bij zit. De enige manier om hier iets aan te doen is hier een gepolitiseerde strijd rond te voeren, samen met mensen die voor dezelfde idealen vechten. Daarom stel ik mij kandidaat voor SP.A Rood.”

Antoon Stessels, SP.a Brasschaat, 30 jaar, leraar Nederlands en Engels. Medeoprichter SP.A Rood.

“Sedert ik lid ben van de SP.a, voelt ik mij aan de linkerzijde van de partij hangen. Volgens mij moet ze een brede, linkse ledenpartij zijn, die een toonbeeld is van partij-interne democratie en tegelijkertijd electoraal kan wegen. In deze tijden van economische crisis heeft het Vlaamse politieke landschap een grote linkse partij nodig, die een alternatief biedt op het door Europa gepredikte kapitalisme. Een partij ook die opnieuw 100% de zijde kiest van de werkende bevolking in ons land, die geen boodschap heeft aan het nationalistische en kleinburgerlijke discours van de andere partijen. Een partij, ten slotte, die qua aanpak en strategie opnieuw aansluiting vindt bij vakbonden, linkse bewegingen en partijen in binnen- en buitenland.”

Antoons belangrijkste speerpunt is de vergroting van de greep door de gemeenschap op de economie, zeker waar het gaat over publieke diensten en goederen, en daar waar de privé toont dat ze niet in duurzaam werk en maatschappelijke behoeften kan voorzien. In dit verband pleit SP.A Rood voor een openbare bank en verzekeringsinstelling, alsook voor steun aan de vele werknemers in onder andere de automobielsector die pleiten voor een meer staatsgeleide economie. Alleen zo kan de economie opnieuw wat vermenschlijken. Dit, samen met een voldoende gefinancierd onderwijs, een eerlijke fiscaliteit met voldoende controle, zal voor de nodige zuurstof zorgen voor de vele werkende mensen die de laatste tijd alleen maar opgeofferd en verloren hebben.

Francine Waelput, SP.a Boom. 52 jaar, gemeentebediende. Actief in de socialistische beweging sinds de jaren 1970 (MJA, JS, ABVV en BSP). “Mijn politieke prioriteit is erop gericht nieuwe socialistische begrippen uit te werken waardoor mensen opnieuw hoop krijgen op een betere toekomst”

Marc Van de Velde, SP.a Boom, 63 jaar maatschappelijk assistent, medeoprichter van “De Genster”, linkse doe en denkclub in de Rupelstreek. “We moeten terug een vuist maken en duidelijk maken waarvoor we staan. We moeten durven aanklagen en duidelijke socialistische eisen stellen. Zoniet wordt er niet naar ons geluisterd en zijn we van geen enkel nut.”

Vlaams Brabant

Roger Collin, 41 jaar, arbeider bij Flight Care (Luchthaven Zaventem), afgevaardigde van de vakbondsorganisatie ABVV-BTB.

“Op het werkveld zet ik mij in om ongelijkheid en onrechtvaardigheid te bestrijden via mijn mandaat als OR en SD. Als overtuigd socialist strijd ik dagelijks voor een rechtvaardige en solidaire samenleving. Dedecker vertelt halve waarheden. Wij moeten niet zwijgen maar de gehele waarheid vertellen. Over het nut van rechtvaardige belastingen maar ook over de werkdruk en flexibiliteit. De graaicultuur van vele CEO's en hun korte termijnvisie maakt mij boos. Ze zouden beter de creativiteit van de werknemers laten ontplooiën. Dit komt pas écht de bedrijven ten goede.”

West-Vlaanderen

Camiel Goegebeur, onder-voorzitter SP.a Brugge, 46 jaar, arbeider en socialist in hart en nieren.

“Onrecht verdraag ik niet. In alle vormen en gedachten. Sedert 1983 arbeider bij Case New Holland te Zedelgem; ABVV militant en SP.a- ondervoorzitter van de afdeling Brugge. Van daaruit probeer ik in de hogere regionen de stem van de basis te laten horen ! Mijn aanhang wil dat ik concreet hun mening vertolk, en dat ze op mij kunnen steunen en stemmen. Dat ze de liberalen en rechtse types in het parlement eens kunnen trakteren op een fors woordje West-Vlaams socialisme tegenover kwieten als JMDD, met zijn ergerlijk populisme! Wat wij nu vooral meemaken met de crisis is nooit eerder gezien: de bankcrisis, de koopkracht die steeds vermindert, de armoede die steeds grotere vormen aanneemt, de buitensporige energiefacturen, de duurdere gezondheidszorg enz. Spreken boekdelen. Daar moeten socialisten dringend een concreet antwoord op vinden. De leugens die liberalen ons verkochten als waarheden zijn ontmaskerd. Nu moeten we de maatschappij veranderen en ik wil mijn duit in het zakje doen door de stem van de werkende mensen te vertolken in het Vlaams Parlement.”

Charlotte Storme, gemeenteraadslid SP.a Brugge; 15de plaats op lijst provincie West-Vlaanderen.

“Niet piepjong, maar oud genoeg om mee te voelen met jong en oud. De helft van ons land is ouder dan ik, en in onze partij ligt dat nog hoger. Ik zit in het sociale leven sinds mijn jeugd. Mijn universitaire opleiding voltooide ik in 1992, en werd advocaat aan de Balie te Brugge, beroepsbezigheid die ik nog steeds uitoefen. Via mijn beroep kan ik mensen helpen, de mensen weten dat ze op mij kunnen rekenen. Ik nam een eerste maal deel aan de verkiezingen met de federale verkiezingen van 1999; bij de gemeenteraadsverkiezingen van 2000 werd ik verkozen en zetelde vanaf 2001 voor het eerst in de gemeenteraad te Brugge. Vanaf juni 2003 tot en met december 2006 was ik Schepen te Brugge. Hier kon ik me ten volle inzetten en leerde ik ook in een grote stad beleid te voeren voor de mensen. Thans zetel ik opnieuw als gemeenteraadslid te Brugge.” (...) “De reden waarom ik duidelijk kies om voluit voor SP.a-Rood te gaan is ingegeven door mijn overtuiging: ik ben socialist en om die reden koos ik voor de Socialistische Partij. Een democratische partij, die meer invloed wil van de gewone mensen op het politieke leven, moet ook intern het goede voorbeeld geven. Ze moet alle mensen een kans geven om te participeren in de werking van de partij, ze moet niet alleen luisteren naar de mensen maar ze moet deze ook intern een stem durven geven, ze mee laten beslissen. Een socialistische partij moet sociaal zijn, en dus contact houden met de achterban, met de mensen die werken, de bedienden, de arbeiders, de kleine zelfstandigen. Het gaat mij

niet om persoonlijke ambities: die zijn immers nooit groot geweest, en het is eerder per toeval, om iemand te vervangen dat ik Schepen van Brugge werd. Belangrijker vind ik een stem te hebben, mee te kunnen helpen en in die zin ben ik dan ook actief als vurige socialiste, ik ken de mensen in West-Vlaanderen, en heb er het contact niet mee verloren. Het deed me dan ook plezier om via de beweging SP.a-Rood het rode vuur te voelen heropflakkeren. Ik ben gekend in de partij, maar voel me enorm gesteund door de linkervleugel ervan. Ook de kiezers moeten kunnen uitdrukken wat ze graag hebben, ze moeten op donkerrode socialisten kunnen stemmen, mensen zoals ik die zich opstellen als positief ingesteld maar kritisch en die de nodige beleidservaring koppelen aan een duidelijk profiel.”

Oost-Vlaanderen

Marita de Neubourg, SP.a Gent, 62 jaar, gepensioneerd leerkracht.

“ Er zijn al genoeg partijen die in het centrum hengelen naar de kiezers. Daarom kies ik voor een socialistische koers. Linkse kiezers mogen niet in de kou blijven staan. Sinds 2002 woon ik in Gent, daarvoor was ik actief in de Rupelstreek, waar ik mede-oprichter was van een jeugdatelier en een toneelkring. Ik ben bestuurslid van de wijkclub Rood Station. »

Europees parlement

Wim Goossens, 23 jaar, interim-bediende. Actief vakbondsmilitant en SP.A-lid Gent

“Ik wil Europa naar het Volkshuis en in de wijken brengen. Europa is een economische reus op lemen voeten, is politiek manklopend en een sociale dwerg. Dringend verandering nodig!”